

عنوان مقاله:

بررسی ارث زن از دیدگاه فقه امامیه

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی حقوق (تحولات مسئولیت های مدنی در نظام حقوقی ایران) (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فهیمة رهدار - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، واحد میبد، دانشگاه آزاد اسلامی، میبد، ایران

عبدالرضا برزگر - عضو هیات علمی، گروه حقوق عمومی، واحد میبد، دانشگاه آزاد اسلامی، میبد، ایران

خلاصه مقاله:

در قانون مدنی مصوب 1307 به پیروی از نظر مشهور فقهای امامیه، زن از عین و قیمت زمین محروم است و تنها مستحق دریافت قیمت ابنیه و اشجار می باشد. با اصلاح مواد فوق، زمین نیز مشمول سهم زن از اموال شوهر شد. در عین حال، زن از قیمت اموال غیرمنقول بهره مند می شود اما از عین آن محروم است هرچند در ماده 948 اصلاحی نیز کماکان بر حق زن از استیفای از عین اموال غیر منقول، در صورت امتناع سایر ورثه از ادای قیمت تاکید شده است. اما به نظر می رسد قانونگذار باید میان زوجه ای که از شوهر دارای فرزند است و زوجه بدون فرزند تفکیک قائل می شد و زوجه دارای فرزند از شوهر را مستحق دریافت عین می دانست. این پژوهش در دو فصل تهیه و تنظیم گردیده است و نتایجی را که می توان ضمن آن بیان نمود این است که طبق این نظریه ارث بردن زوجه از تمام ترکه، زوجه مانند زوج و سایر وراث از همه ارقام ترکه حتی از زمین ارث می برد و درمانی برای زوجه در این زمینه وجود ندارد و گذشته از اختلاف نظر فقها راجع به اینکه زن از چه نوع اموالی محروم و از چه اموالی ارث می برد، اختلاف دیگری که وجود دارد در مورد زوجه ذات ولد و زوجه غیر ذات ولد است که جمع کثیری از فقها معتقدند زنی که از شوهرش دارای فرزند است هیچ گونه محرومیتی ندارد و از جمیع ماترک شوهر خود اعم از زمین و ساختمان و ... ارث می برد، در مقابل عده ای دیگر از فقها معتقدند که این محرومیت اختصاص به زوجه غیر ذات ولد ندارد و زوجه به طور مطلق از ارث بردن بعضی از اموال شوهر خود محروم است.

کلمات کلیدی:

فقه امامیه، زوجین، توارث، اموال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/940636>

